

מסורת הש"ס

א [למקנן הנה: ט] ענין פשטי' צימות קרב דיה [נתלה: א] לעיל מו: מע"ש, [ד] יצמות עו. [נוספתה] יצמות פ"י ה"ד, ט [לעיל מו: יצמות עו. ט] ז"ל להדיה: ו [לעיל מג, ח] ז"ל להדיה: ט [צ"מ כד: ט] י"ג החה וכה"ה מהרעבד"ץ, ט [לעיל נ:.]

לעזי רש"י

מר"ץ [מרי"ץ: ו] קס. מלנ"ץ. פצעים.

מוסף רש"י

שפלוותי. אקרום שהולד מונח זה וצבעו מרי"ץ. לקמן צפיקרין [דף נה:] תניא היא האם היא טרפחה היא שפלוותי: ואפרו להם לא גרסינן. וצניי הרגלים לא אמרו להם כלום וצנישי עמדו למנין ורצו המתירין והמירוהו: הסמוכה לדופן. דבוקה צלעות: אין חוששין לה. שמה ניקבה אלה תלין ריעותא דזופן ואמרין דופן זה מכה היתה זו וכשחיתה קלטה הריאה הצללה: העלתה. הריאה: אמרין. מנל"ץ סביבות סמיכתה לדופן הואיל וחזין זה ריעותא תלין למכה צדידה: דחליש פומיה. פיו מדוד ודק וחוסן יפה שלל יקרב קרום הריאה צמוטו אוחתה מן הדופן: דיקן לה בפשורי. לאחר שפיקוקה ומנל"ו מכה דזופן מנפח זה אי מנל"ל מיה טרפה שהרי ניקבה: ה"ג בשלמא הכא תלין דזופן וכשרה ולא גרסינן אי איכא ריעותא דזופן. כלומר בשלמא הכא דיקן לה דאי לא מנל"ל לא אמרין ניקבה ונסתמה דיון דאיכא למיתלייה דזופן תלין זה וכשרה: אלה כהא. גזי תרתי אורי מכלי סרקו וזו מחמת מכה היתה הי מיייהו דלנקיז טרפה והאי דלא מפקא זיקא קרום עלה זה נסתמה: ומי אמר ר"ג הכי. דהעלתה נסתמין חוששין לה מכלל דאי פשיטא לן דניקבה הריאה לא מהני לה סתימת הדופן: הסם צמקוס רביא. צמקוס שהריאה ודזופן דלתי כהא וסמוכין תמיד דלא מייפקת היא סירכא הילכך כשרה וכי אמר ר"ג חוששין לה למעלה צרוח החלל כנגד הזרמא הגדולה דיון דחוקה הריאה מן הדופן מייפקת היא סתימה ואפילו הכי כי לא העלתה צמחיס אמר אין חוששין לן דחוששין לה וכהא כחזימי צבירה לן דחוששין לה ולחומרא אוליין דלאורייתא: מקוס חיסודי דאוריין. שהן סמוך לזואר צבירא ו"החלל. וכהא הילכתא כרז נחמן דליכא דפליג עליה: דסנין צבירא. שנסככת ונחתה הריאה צביר שנין צ' הלעות דהוי סתימה שריאה דלא מייפקת אצל צלעות עזמן אין זו סירכא קיימת: אלמא נקב הוא. ואפילו הכי כי סנין מכשרת לה. אלמא דמהני סתימה לריאה שנקבה: יוקב. הגיד של אדם פפול. משום כרות שפכה: מפני שהוא שוסם. ואינו יורה כחן וק"ל [גדה דף מג. כל שכתב זרע שאינו יורה כחן אינו מוליד: נספס. הנקב אחרי כן: פשר. לזא צקהל מפני שהוא מוליד: דאינו קרום. אצל סתימת דופן סתימה מעלייתא היא: מסיקין נר. השתא דאמרת נקב הוא צריאה אלא שדופן סותמתו אילו איניקב דופן וצדהה ריאה כנגד דופן הריאה לאחר זמן נקב טרפה דאולא לה סתימת דופן: ליסני צמתיתין נקבת הדופן צדיי שאר טרפות דיט צהמה שנטרפה צקי: דלאו מנייה מטרפא. דטרפות מחמת ריאה צא:

שיטה מקובצת

א [שפלוותי האם שהולד מונח בה: ט] במשכו מן הדופן ומפיקת לריאה מן הדופן הסי"ד: א אילו אנקב דופן הדי ריאה כנגד נקב הריאה: ז פטיג לשון פוסט: ט שמה הי ככלל ניקבו הדקין ריש מתירין ומפיקין הדינן שלפוחי הסי"ד: ו דחליש פומיה היינו כשלא: ז וכן נראה מדפריך לעיל עלה אהעלתה צמחיס: א וישא אן זה רבינא סתמא כשכל התלמוד:

אלו טרפות פרק שלישי חולין

מח.

עין משפט נר מצוה

שפלוותי. היינו צמקוס שהולד מונח אצל ניקב כים השמן או ניטל טרפה ומה שלא הוכרח לא צמחנה ולא צמחנה שמה היו בכלל ניקבו הדקין: מרייתין סבינא דחליש פומיה. ודהיינו כשלא העלתה צמחיס אצל העלתה צמחיס אפילו איכא ריעותא דזופן לא תלין דזופן:

רב נחמיה בריה דרב יוסף בריק ל"ה בפשורי. איכא ריעותא דזופן קאי כדפירש צקונטרס ועמה נוהגין להטריף כל הסירכות ואין צדקין אותן לא דזופן ולא צפשוירי: אמר רבינא והוא דסביך בבשרא. פירוש נחמו ומסוכן הינו צביר כמו ס' אמר מסוכן ולהכי נקט סנין ולא נקט סריך וצמחונת רב שר שלום גאון כחז דצין סריך וסנין וצין לא סנין וסריך כשרה לית הלכתא כרבינא אלא כרז נחמן דאמר ריאה שניקבה דזופן סותמתה כשרה ומשמע מתוך דבריו דרבינא לא צל לפרש דבריו של רז נחמן אלא ככרז דפשיה קאמר וכן נראה מדפריך ו עליה דהעלתה צמחיס חוששין לה נמי אמר רז נחמן הכי והלכך רז נחמן ריאה שניקבה דזופן סותמתה כשרה ולא משני הא דסנין הא דלא סנין ועוד מדפריך רז יוסף לרבינא ולא לרז נחמן משמע דלרז נחמן לא צע לא סנין ולא סריך ואין נקב פוסל שם דזופן סותמתו ומיהו לא ידעינן מנא ליה שלא הלה כרבינא שהא צתלא ושמה אין זה רבינא סתמא יושהו כלל הש"ס שהיה צבירו של רז אשי שגולד ציוס שמת רצא מדב רז יוסף להשיב על דבריו ובהלכות טרפות של רבינא גרסו כחז דריאה הסמוכה דזופן אף צמקוס צבירי דאוריין וסרוכה וצביר צביר דלעיל או צלעות עזמן דניקבה להו צנפיהה עס הצלעות או גוררין הצפר עס הסירכא ומנפחין לה אס עולה צנפיהה כשרה דיון שהסירכא קיימת וסותמת כל הנקב לא יתפסק עוד כיון דצמקוס רבייתיה קיימא וצקונטרס פירש דסנין צבירא אצל דוקא צביר שנין הצלעות אצל צלעות עזמן לא: לא למעוטי קרום שעה מחמת מכה בריאה. ה"ג הוה מצי למימר למעוטי שלל צמקוס רבייתיה: העלתה צמחין מהו אמר ליה בשרה. והא דלמר לעיל דחוששין לה היינו צמקוס דזופן דמוכחא מילתא שהסירכא מחמת נקב:

א [למקנן הנה: ט] ענין פשטי' צימות קרב דיה [נתלה: א] לעיל מו: מע"ש, [ד] יצמות עו. [נוספתה] יצמות פ"י ה"ד, ט [לעיל מו: יצמות עו. ט] ז"ל להדיה: ו [לעיל מג, ח] ז"ל להדיה: ט [צ"מ כד: ט] י"ג החה וכה"ה מהרעבד"ץ, ט [לעיל נ:.]

הגהות הב"ח

א [גמ' וטרפה וואע"ג דלא קא מפיק זיקא] מ"מ ו"ג ס"א אין זה:

רבינו גרשום

שפלוותי זו האם כרבינא למיירי [למקנן דף נה:]: ריאה הסמוכה לדופן כלומר דסרכיה לדופן. העלתה צמחין חוששין לה שמה ניקב. דחליש פומיה כלומר סבינא חריפא: באן במקום רביחא כלומר שגומרת דרוחין זהו מקום חיתוכה דאוריין דאמרין מרוב דחוק נסכה לדופן אבל [שלא] במקום רביחא אבלי מיימי סבינא דחליש פומיה [באורי גופיה]. ורב נחמן בריה דרב יוסף בריק נקב בשרה דרב יוסף אע"ג דאיכא ריעותא בדופן בריק לה בפשורי אי לא שלט ביה דיקא כשרה וזי לא טרפה. אבל הכא אינתיק טרפה אי האי אינתיק טרפה כלומר אי האי אונא אונא אינתיק טרפה אי האי אונא מפני [שהוא] נוקב כלומר ואינו יורה כחן ולענין כרות שפכה מיירי. נסתם כשר מפני שהוא מוליד ט) כלומר דאינתיק אפי סנין ניקבה דלא מנייה מטרפא כלומר בשביל נקב הכבד ובשביל נקב הדופן לא איטרפא אלא דנקב הכבד כנגד המרה שניקבה טרפה בטעם שאין למרה דמגין לה נקב הדופן נמי לא מטרפא בשביל דופן אלא מטעם שאין לריאה שניקבה להדיא לסתום נוקב. אקפן אלא כרז אני אהיה לך ערב בשוקא:

א [גמ' דל"ל מאי לאו] למעוטי ה"ג. כלומר לא נקב אפי סנין צבירא טרפה.

א [למקנן הנה: ט] ענין פשטי' צימות קרב דיה [נתלה: א] לעיל מו: מע"ש, [ד] יצמות עו. [נוספתה] יצמות פ"י ה"ד, ט [לעיל מו: יצמות עו. ט] ז"ל להדיה: ו [לעיל מג, ח] ז"ל להדיה: ט [צ"מ כד: ט] י"ג החה וכה"ה מהרעבד"ץ, ט [לעיל נ:.]

דגלדאי

א [למקנן הנה: ט] ענין פשטי' צימות קרב דיה [נתלה: א] לעיל מו: מע"ש, [ד] יצמות עו. [נוספתה] יצמות פ"י ה"ד, ט [לעיל מו: יצמות עו. ט] ז"ל להדיה: ו [לעיל מג, ח] ז"ל להדיה: ט [צ"מ כד: ט] י"ג החה וכה"ה מהרעבד"ץ, ט [לעיל נ:.]

א [למקנן הנה: ט] ענין פשטי' צימות קרב דיה [נתלה: א] לעיל מו: מע"ש, [ד] יצמות עו. [נוספתה] יצמות פ"י ה"ד, ט [לעיל מו: יצמות עו. ט] ז"ל להדיה: ו [לעיל מג, ח] ז"ל להדיה: ט [צ"מ כד: ט] י"ג החה וכה"ה מהרעבד"ץ, ט [לעיל נ:.]

א [למקנן הנה: ט] ענין פשטי' צימות קרב דיה [נתלה: א] לעיל מו: מע"ש, [ד] יצמות עו. [נוספתה] יצמות פ"י ה"ד, ט [לעיל מו: יצמות עו. ט] ז"ל להדיה: ו [לעיל מג, ח] ז"ל להדיה: ט [צ"מ כד: ט] י"ג החה וכה"ה מהרעבד"ץ, ט [לעיל נ:.]

א [למקנן הנה: ט] ענין פשטי' צימות קרב דיה [נתלה: א] לעיל מו: מע"ש, [ד] יצמות עו. [נוספתה] יצמות פ"י ה"ד, ט [לעיל מו: יצמות עו. ט] ז"ל להדיה: ו [לעיל מג, ח] ז"ל להדיה: ט [צ"מ כד: ט] י"ג החה וכה"ה מהרעבד"ץ, ט [לעיל נ:.]

א [למקנן הנה: ט] ענין פשטי' צימות קרב דיה [נתלה: א] לעיל מו: מע"ש, [ד] יצמות עו. [נוספתה] יצמות פ"י ה"ד, ט [לעיל מו: יצמות עו. ט] ז"ל להדיה: ו [לעיל מג, ח] ז"ל להדיה: ט [צ"מ כד: ט] י"ג החה וכה"ה מהרעבד"ץ, ט [לעיל נ:.]

א [למקנן הנה: ט] ענין פשטי' צימות קרב דיה [נתלה: א] לעיל מו: מע"ש, [ד] יצמות עו. [נוספתה] יצמות פ"י ה"ד, ט [לעיל מו: יצמות עו. ט] ז"ל להדיה: ו [לעיל מג, ח] ז"ל להדיה: ט [צ"מ כד: ט] י"ג החה וכה"ה מהרעבד"ץ, ט [לעיל נ:.]

א [למקנן הנה: ט] ענין פשטי' צימות קרב דיה [נתלה: א] לעיל מו: מע"ש, [ד] יצמות עו. [נוספתה] יצמות פ"י ה"ד, ט [לעיל מו: יצמות עו. ט] ז"ל להדיה: ו [לעיל מג, ח] ז"ל להדיה: ט [צ"מ כד: ט] י"ג החה וכה"ה מהרעבד"ץ, ט [לעיל נ:.]

א [למקנן הנה: ט] ענין פשטי' צימות קרב דיה [נתלה: א] לעיל מו: מע"ש, [ד] יצמות עו. [נוספתה] יצמות פ"י ה"ד, ט [לעיל מו: יצמות עו. ט] ז"ל להדיה: ו [לעיל מג, ח] ז"ל להדיה: ט [צ"מ כד: ט] י"ג החה וכה"ה מהרעבד"ץ, ט [לעיל נ:.]

א [למקנן הנה: ט] ענין פשטי' צימות קרב דיה [נתלה: א] לעיל מו: מע"ש, [ד] יצמות עו. [נוספתה] יצמות פ"י ה"ד, ט [לעיל מו: יצמות עו. ט] ז"ל להדיה: ו [לעיל מג, ח] ז"ל להדיה: ט [צ"מ כד: ט] י"ג החה וכה"ה מהרעבד"ץ, ט [לעיל נ:.]

דגלדאי

א [למקנן הנה: ט] ענין פשטי' צימות קרב דיה [נתלה: א] לעיל מו: מע"ש, [ד] יצמות עו. [נוספתה] יצמות פ"י ה"ד, ט [לעיל מו: יצמות עו. ט] ז"ל להדיה: ו [לעיל מג, ח] ז"ל להדיה: ט [צ"מ כד: ט] י"ג החה וכה"ה מהרעבד"ץ, ט [לעיל נ:.]